

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Tomáše Langáška, JUDr. Jana Passera, JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **Z. H.**, proti odpůrci **1) Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, **2) Ing. Petr Bendl**, trvale bytem Dolní Bezděkov 21, 273 63 Bratronice, v řízení o návrhu na neplatnost volby kandidáta – odpůrce 2),

t a k t o :

- I. Návrh na vyslovení neplatnosti volby odpůrce 2) Ing. Petra Bendla poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve volbách konaných 25. října 2013 a 26. října 2013 **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel, jenž má trvalé bydliště v obci V. okres P., Kraj Středočeský, se včasným návrhem (dále též „volební stížnost“) domáhal vyslovení neplatnosti volby kandidáta – odpůrce 2), který byl zvolen poslancem za Občanskou demokratickou stranu ve volebním kraji Středočeský kraj. Důvodem neplatnosti volby odpůrce 2) měla být skutečnost, že na něj bylo v červenci 2013 podáno trestní oznámení v souvislosti s prodejem nemocnice v Nové Vsi pod Pleší, což občané voliči zřejmě nevěděli.

[2] Nejvyšší správní soud předesílá, že podle platné právní úpravy má navrhovatel (občan, resp. volič) aktivní legitimaci k podání návrhu na vyslovení neplatnosti volby kandidáta při volbách do Poslanecké sněmovny jen vůči kandidátům, kteří byli voleni v okrsku, u něhož je navrhovatel zapsán ve stálém seznamu voličů; jinak řečeno jen vůči kandidátům voleným ve volebním kraji podle místa trvalého pobytu navrhovatele [§ 87 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“)]. V daném případě má navrhovatel trvalý pobyt ve Středočeském kraji, a je tak

oprávněn podat volební stížnost na vyslovení neplatnosti volby kandidáta – odpůrce 2), jenž byl volen a zvolen v tomtéž volebním kraji.

[3] Pro přezkum voleb používá Nejvyšší správní soud třístupňový algoritmus: v prvním kroku zjišťuje, zda došlo k porušení volebního zákona, ve druhém kroku analyzuje, zda toto porušení mělo vztah k celkovým výsledkům voleb v napadeném obvodu, a ve třetím závěrečném kroku posuzuje, zda je dána zásadní intenzita této zjištěné nezákonnosti, která musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k takovému jednání nedošlo, nebyl by kandidát zřejmě vůbec zvolen (více viz usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Vol 6/2004 - 12 z 2. července 2004, publ. pod č. 354/2004 Sb. NSS). Tři popsané kroky tohoto algoritmu musí být splněny kumulativně.

[4] Navrhovatel za jediný důvod pro vyslovení neplatnosti volby kandidáta – odpůrce 2) označil skutečnost, že na něj bylo podáno trestní oznámení. Aniž by Nejvyšší správní soud toto tvrzení ověřoval, nutno konstatovat, že se nijak, ani vzdáleně, netýká jakéhokoliv možného porušení volebního zákona, jež je posuzováno v rámci prvního kroku výše uvedeného algoritmu. Skutečnost, že na někoho bylo podáno trestní oznámení, není a s ohledem na zásadu presumpce neviny (čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) ani nemůže být podmínkou pasivního volebního práva a ani překážkou jeho výkonu. Ba co víc, platná Ústava, ani volební zákon nebrání kandidatuře a zvolení ani osobě, která již byla pravomocně odsouzena za trestný čin, a to dokonce i kdyby jí byl udělen nepodmíněný trest odnětí svobody a nacházela se v době voleb ve výkonu tohoto trestu (srov. § 2 ve spojení s § 25 volebního zákona, čl. 19 odst. 1 Ústavy České republiky).

[5] Vzhledem k tomu, že žádné porušení volebního zákona či jiného relevantního právního předpisu navrhovatel ani netvrdil, nebylo namístě jej vyzývat k odstranění vad návrhu, neboť nebylo co blíže skutkově a právně konkretizovat. Jakékoli doplnění návrhu o námitku nějakého porušení volebního zákona by totiž bylo obsahově návrhem zcela novým.

[6] Protože navrhovatel netvrdil žádné porušení volebního zákona, konstatuje Nejvyšší správní soud již v prvním kroku přezkumného algoritmu, že k žádnému porušení volebního zákona nedošlo, a návrh na vyslovení neplatnosti volby odpůrce 2) poslancem Poslanecké sněmovny zamítá. Jednání s ohledem na § 90 odst. 3 s. ř. s. nebylo třeba nařizovat.

[7] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu

